

Column - Water

Joan Slagers

Een bijna ongelooflijk maar waar gebeurd verhaal wil ik u niet onthouden.

Een goede bekende is van beroep organizer. De vrouw in kwestie komt in het huis van een oudere dame. Deze heeft het laatste jaar al tweemaal wateroverlast gehad. Het jaar daarvoor had haar keukenvloer blank gestaan. In de paar dagen dat de organizer in het huis verblijft valt haar een portret van een man op dat in de huiskamer hangt omdat het rond de mond vreemd verbleekt is. Uiteindelijk vraagt ze de eigenaresse wat er toch met het portret is gebeurd. Dan vertelt de dame dat haar man twee jaar geleden overleden is en dat ze sindsdien iedere ochtend en avond zijn portret kust.

Water staat symbool voor onze emoties. U weet dat natuurlijk. Datgene waar we emotioneel niet zo goed weg mee weten of waar we ons soms niet eens bewust van zijn, wordt door de ziel vaak op bijzondere manieren aan ons duidelijk gemaakt. 25 Jaar geleden droomde ik af en toe 'waterdromen', zoals de volgende beschrijving demonstreert.

Een zeewaardig schip wat je nooit in een kanaal zult zien voer door een absurd smal kanaal dat door een klein dorpje liep. Het toch al hoge water klotste daardoor voortdurend over de rand van de kade en stroomde royaal het dorp in. Ik was natuurlijk een van de dorpelingen die verbijsterd naar het toestromende water keek. Zo waren er aardige varianten die mij ten deel vielen.

Kent u ze? Dergelijke informatieve dromen? Ze gaan altijd over delen van onszelf.

De wereld van het ongeziene zit vol met aanwijzingen die ons in ons waakbewustzijn vaak dreigen te ontgaan. Informatieve dromen vormen daar een onderdeel van. Dan heb ik het niet over de verwerkingsdromen of over afwerkende dromen aan het begin of einde van de nacht maar over die dromen tussen 2 uur en half 5 die we ons jaren later nog herinneren. De zichtbare wereld kent deze aanwijzingen van de ziel natuurlijk ook.

Zoals u weet is de evolutie van de aarde afhankelijk van de evolutie van ons als mensheid.

Hoe zou het dan toch zitten met de huidige toename aan overstromingen in de wereld? En de gebieden van grote droogte?

Zouden we deze dan ook als aanwijzingen over onze huidige emotionele gesteldheid als mensheid kunnen zien? Of voelen we hierbij misschien de neiging om onze visie dat alles met elkaar verbonden is en het grote ook het kleine weerspiegelt, toch maar even te verlaten?